

Рени Манова

(България, Софийски университет „Св. Климент Охридски“)

In memoriam

Радка Василева Влахова-Руйкова (1954 – 2021)

На 21 януари 2021 г. ни напусна професор д-р Радка Василева Влахова-Руйкова. Тя бе дългогодишен преподавател във Факултета по славянски филологии, СУ „Св. Климент Охридски“, ръководител на катедра „Български език“ два мандата (1998 – 2002 г. и 2002 – 2006 г.), ръководител на катедра „Български език като чужд“ (2013 – 2017 г.), както и заместник-декан (1998 – 2002 г. и 2002 – 2005 г.).

Професор Радка Влахова имаше озаряваща усмивка, беше изпълнена с неизчерпаема творческа енергия, даряваше обич и позитивизъм на околните! Нейната просветителска и духовна мисия на университетски преподавател е доказателство, че чрез словото се създава и осмисля битието!

Професор Влахова беше обаятелен лектор, ерудит, талантлив езиковед. Теоретичните постановки, които излагаше пред аудиторията, обединяваха формалния и функционалния подход при описанието на езиковите факти.

Тя е автор на редица монографии, книги, на над 130 студии и статии по проблеми на българския език, публикувани в авторитетни национални и чуждестранни издания. Същевременно е автор и на множество научнопопулярни материали и езикови бележки в печатните издания, където е водила и рубрики, (напр. „О, език страдални“ във в. „Седмичен труд“) и в БНР (в предаването „За думите“ на програма „Хр. Ботев“). За своя принос в полето на езикознанието и за усърдния труд в Университета през декември 2019 г. на тържествена церемония тя бе удостоена с високото отличие – Почетен знак „Св. Климент Охридски“ – синя лента.

Професор Влахова беше човек на словото, беше благословена с дарбата да работи с езика. Нейният прадядо Симеон Данков е бил дългогодишен народен учител, награден с кавалерски орден за граждански заслуги. Затова и професор Влахова винаги е имала специално отношение към образованието и към фигурата на Учителя. Тя е изтъквала с признателност, че има късмета нейни преподаватели да са акад. В. Георгиев, акад. Е. Георгиев, проф. Л. Андрейчин, проф. С. Стоянов, проф. К. Мирчев, проф. К. Попов, проф. М. Янакиев.

Професор Влахова беше сред онези призвани и талантливи филолози, които носят озаряващата искрица на любословието. Като мой научен ръководител тя успя да разкрие пред мене тайнството на света на демиургичното, действено и творящо Слово.

Винаги ще помня нейната усмивка, звънливия ѝ смях! Ще помня борбения ѝ дух и силния ѝ характер! Ще помня нашите срещи, нашите беседи! Един от най-важните уроци, които получих като безценен дар, е, че трябва да браним свободата си в науката и в живота, за да бъдем достойни: „Рени, независимият характер и свободният дух са предпоставка за не особено лесен, но пълен със заслужаващи си преживявания живот“ – ми каза тя веднъж.

Когато съм имала трудности, професор Влахова винаги е била насреща: „И това ще мине, няма винаги да е така, Рени!“ – ми казваше тя. Тези думи си припомням, когато се лутам из лабиринта на света, и вярвам, че добрината и светлината ще пребъдат в отношенията между хората.

В живота случайни срещи няма! Благодарна съм, че познавах професор Влахова!

Поклон пред светлата ѝ памет!